

Yazmak Üzerine

– berberce · 13 Haziran 2025

İsmet Özel için yazmak:

Varoluşsal bir meseledir. İnsan kendisini ve dünyayı anlamlandırmak için yazar. Yazmak, yaşamın bir biçimi, bir direniş biçimidir.

Modern dünyanın insanı sıkıştıran, yabancılaştıran yapısına karşı bir tavidir. Yazı, bu düzene karşı bir başkaldırıdır.

Kendine ve zamana şahitliktir. Çünkü Özel'e göre insan, yaşadığı çağın tanığıdır ve bu tanıklığını kaleme alarak gerçekleştirir.

O, yazmayı salt estetik ya da entelektüel bir uğraş olarak değil, hakikati arama ve hakikate sadık kalma çabası olarak görür. Yazmak, İsmet Özel için çoğu zaman hayatla hesaplaşma ve kendi varlığının anlamını keşfetme işidir.

Özel'in Yazı Anlayışını Belirleyen Temel Unsurlar:

1. İsyan ve Direniş: Modern insanın yalnızlığına, kapitalist düzene, sekülerleşmeye karşı koyma.
2. Şahitlik: Yaşadığı çağın tanığı ve hesabını verecek biri olmak.
3. Anlam Arayışı: Yazmak, varoluşu anlamlandırma çabasıdır.
4. Sözün Gücü: Dil, insanın hakikati ifade edebilmesinin tek aracıdır ve söz, insanın özüdür.
5. Kendiyle Hesaplaşma: Yazar önce kendi iç dünyasıyla hesaplaşmalıdır.

"Yazmak, dünyaya söylenecek bir çift sözünün olduğunu bilmekle başlar."

"Bir insan yazı yazmaya karar vermişse, bu onun kendisiyle ciddi biçimde hesaplaşması demektir."

Yazmak hakkında sayısız söz,yorum, yaklaşım ve teori bulabilmek elbette mümkündür fakat püf noktaları tesbit ettiği ve benim de görüşlerine katıldığım için İsmet Özel'le başlamak istedim. Ayrıca onun en güzel , en anlamlı,en kalıcı belki de en yaralayıcı sözlerinden birini söylemeden geçmek- tüm yazar ve okuyuculara- haksızlık olur gibime geliyor:

" Allah insanı iddasından vurur." Bu nedenle " ben asla yapmam,asla etmem,asla gitmem,asla olmam" gibi sert ifadeler kullanırsanız gün gelir söylediklerinizle imtihan edilirsiniz.

" Bilip bilmediğin konularda yazıyor musun?" diyor kimileri, yani yazmayı sadece belli bir tabakaya layık görürlermişcesine. Peki insanlar hep bildiği konulardan mı konuşuyor? Muhtemelen bu kişiler deneme ile makale arasındaki farkı bilmeyenlerdir, hikayeye roman, romana da masal diyenlerdir. Kısacık açıklayalım da öğrenmiş olsunlar:

İlkokul sıralarında öğretmenlerimizin, damlaya damlaya göl olur, akıl yaşta değil baştadır, ağaç yaş iken eğilir, görünen köy klavuz istemez gibi atasözleri hakkında kompozisyon yazmamızı istediklerinde aslında bizden deneme yazmamızı istiyorlardı. Konuşma diliyle yazıldığı için kolayca anlaşılabilir, herkes yazabilir, bilimsel terimlere pek yer verilmez ve kanıtlama çabası yoktur yani deneme yazıları "ona göre" öyledir, önermenin doğru veya yanlış olmasının bir hükmü yoktur.

Makale ise alanında uzman kişilerin yazdıkları yazılardır; objektiftir, sayısal verilere yer verilir, tanık gösterilir, herkes içindir, ispatlanmaya açıktır.

Yazdıklarım "bana göre" olacaksa neden sağın solun lafına bakarak kalemime ket vurayım ki?